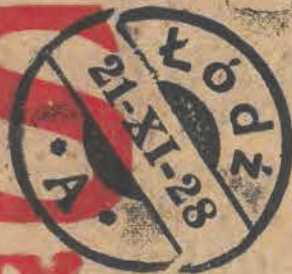


EXPRESS

WIECZORNY ILUSTROWANY.



ROK VI. | ŁÓDŹ, ŚRODA, 21-GO LISTOPADA 1928 R. | CENA NUMERU 20 GROSZY. | NR. 326

5 wypadków samolotowych w ciągu dnia wczorajszego w Warszawie. Jeden lotnik zabity, kilku rannych, aparaty strzaskane

Warszawa, 21 listopada.

Smutnymi zgłoszkami zapisał się dzień wczorajszy w historii lotnictwa wojakowego.

Na lotnisku warszawskim i w okolicach miasta zdarzyło się wczoraj w południe aż

5 WYPADKÓW SAMOLOTOWYCH. spowodowanych gęstą mgłą, która nadpłynęła z północy, prawdopodobnie z nad morza.

Na lotnisku mokotowskim ruch zaczął się od wczesnego ranka. Piloci i obserwatorzy, korzystając z pięknej pogody i czystego powietrza, odbywali swoje codzienne loty ćwiczebne.

Nagle około godziny 11 przed południem nad miastem podniosła się gęsta mgła, która zakryła zupełnie horyzont, zmniejszając pole widzenia do kilku zaledwie metrów.

Aparaty unoszące się nad lotniskiem zaczęły lądować jeden za drugim.

W powietrzu znajdowały się jeszcze cztery samoloty, a tymczasem mgła gęstniała.

Nagle nad lotniskiem rozległ się głucho warkot silnika. Jakiś samolot podchodził do lądowania.

Pilot osiadł w ostrym „pique”.

Z szarego tumanu mgły wyłonił się samolot Potez XXVII tuż nad ziemią. Pilot por. Drzewiecki nie zdążył już wyrównać maszyny i samolot uderzył o zielenie murawę lotniska rozbijając się doszczętnie.

Pilot por. Drzewiecki i mechanik plut. Mejer wyszli cało.

W chwili potem już za obrębem lotniska na forcie w Rakowcu zdarzyła się **ŚMIERTELNA KATASTROFA.**

Drugi Potez XXVII pilotowany przez kapitana Dziugielę z instytutu badań technicznych lotnictwa, z mechanikiem st. sz. Maciejewskim na miejscu obserwatora, rozbił się doszczętnie przy lądowaniu. Samolot nie tracąc szybkości zwałił się na ziemię. Pilot kpt. Dziugiel **ZGINAŁ NA MIEJSCU.**

Mechanika Maciejewskiego bardzo ciężko rannego odwieziono do szpitala Ujazdowskiego.

Lecące razem dwa samoloty, Breguet XIX pilotowany przez plut. Podwysokiego z por. obserwatorem Bukowskim i Potez XXVII pilotowany przez mjr. Kędziora z mechanikiem plutonowym Potsem wpadłszy w gęstą mgłę musiały lądować za miastem.

Szczęśliwie znajdowały się one nad polem magistrackim przy ul. Zawiszy.

I te lądowania nie obeszły się bez wypadku. Obie maszyny doznały poważnych uszkodzeń. Podwysocki uległ lekkim poranieniom.

Gęsta mgła dała się również we zna-

ki samolotowi sanitarnemu typu Henriot XIV, który wystartował z Dęblina do Warszawy. Samolotem tym pilotowanym przez pilota-sierż. Kowalewskiego **LECIAŁA NA OPERACJĘ DO WARSZAWY**

żona wachmistrza żandarmerji ze Stawów z pod Dęblina p. Genowefa Kochanowska.

Pilot dostawszy się w gęsty obłok mgły zabił się i minawszy Warszawę lądował na łąkach w Młocinach.

Na szczęście samolot osiadł bez znaczących uszkodzeń.

„Sądy” mordercze nad polakami. Sensacyjne odkrycie w Pradze. — Organizacja teroru indywidualnego. — „Czarna Rada” ukraińców.

(Telegram wł. „Expressu”)

Berlin, 21 listopada.

Jak donosi „Frankfurter Zeitung”, śledztwo w sprawie zamachu na konsula polskiego w Pradze w sposób nieoczekiwany doprowadza do wykrycia potajemnej organizacji ukraińskiej, będącej czemś w rodzaju niemieckich sądów kapturowych, a więc organizacją teroru indywidualnego, stosowanego do polaków.

Podczas rewizji, dokonanej w domu

ZAMACHOWCA PAZIUKA,

znaleziono list, adresowany do niejakiego Michały Biłokurowa, b. oficera ukraińskiego. W liście niewysłanym Paziuk donosi, że udało mu się porozumieć z ukraińską organizacją wojskową w Polsce, natomiast prosi o wyznaczenie spotkania celem porozmawiania o bieżących sprawach politycznych, „które będą musiały być zrealizowane z okazji rocznicy walk lwowskich d. 1 listopada”.

Równocześnie Paziuk pyta, jakie decyzje zapadły na **POSIEDZENIU „CZARNEJ RADY”.**

Na podstawie listu tego został Biłokurow aresztowany. Zaprzecza on, jakoby miał coś wspólnego z zamachowcem, jak również nie przyznaje się, że łączy go jakieś tajemnicze węzły z organizacją

MORDERCZYCH „SĄDÓW”

pod nazwą „Czarnej Rady”. Przyznaje natomiast, że organizacja taka może w Czechosłowacji istnieć i składać się z emigrantów ukraińskich z Polski i Rosji. Biłokurow uciekł przed bolszewikami z Rosji i obecnie jest robotnikiem ziemnym w Czechach.

Wiadomość powyższa jest stwierdzeniem raz jeszcze faktu, podejrzewanego już oddawna, że emigranci ukraińscy utworzyli organizację krwawego teroru indywidualnego w stosunku do wybitnych działaczy polskich, oraz organizację teroru masowego na terenie Małopolski Wschodniej.

Zagadkowe otrucie 2 kobiet dotychczas nie zostało jeszcze wyjaśnione.

Łódź, 21 listopada.

Tajemnicze otrucie dwóch kobiet w domu przy ulicy Aleksandrowskiej 145 (o czym donosił już wczoraj „Express”) dotychczas jeszcze nie zostało wyjaśnione.

Władze śledcze w ciągu dnia wczorajszego zbadały dokładnie wszystkich znajomych kobiet, którzy jednak nie mogli udzielić żadnych wyjaśnień. Onegdaj rano obie Boneckie widziano jeszcze przed domem. Były w doskonałym humorze.

Bonecki i Ziółkowski, którzy mieszkali razem z otrutymi niewiastami, wczoraj rano, jak zwykle, udali się na Polesie Konstantynowskie, gdzie pracują, jako robotnicy, w firmie „Katebe”.

Zbadani przez policję oświadczyli, że ich zdaniem

kobiety nie popełniły samobójstwa.

Należy zaznaczyć, że władze nie znalazły w mieszkaniu żadnej trucizny, ani nawet naczyni, w których środki trujące mogły się znajdować przed zażyciem.

Jak stwierdzono, w ciągu dnia onegdajszego nikt nie przychodził do mieszkania Boneckich.

W obecnej fazie śledztwa trudno ustalić, czy Boneckie zostały otrute, czy też popełniły samobójstwo.

Dziś po południu odbędzie się sekcja zwłok zmarłej Haliny Boneckiej, która niewątpliwie przyczyni się do wyjaśnienia ponurej tajemnicy. Marianna Bonecka, przebywająca w szpitalu, jest w dalszym ciągu nieprzytomna, to też nie można od niej wydobyć żadnych zeznań **ZNIESIENIE**

Zniesienie matury

jest kwestią najbliższej przyszłości.

Warszawa, 21 listopada.

W związku z debatowaną w ministerstwie wyznaczenia religijnych i oświecenia publicznego kwestią reformy egzaminów maturalnych wysuwany jest projekt zupełnego zniesienia egzaminów przy końcu studiów w szkolnictwie średnim.

Matura zastąpiona zostałaby kwalifikacyjnymi egzaminami wstępnymi na wszystkie wydziały uniwersytetu i innych uczelni akademickich. Tego rodzaju egzaminy istnieją już na medycynie, farmaceutyce i niektórych wydziałach politechniki.

Loteria na męża.

Posag i mąż do wygrania.

Warszawa, 21 listopada.

Do ministerstwa spraw wewnętrznych wpłynęło od niejakiego Wojciecha Gałki, mieszkańca Stanisławowa, który prosi o zezwolenie na urządzenie loterii dość oryginalnej.

Zamierza mianowicie wypuścić 30.000 **BILETÓW PO 2 ZŁOTE.** Bilety mają być sprzedawane wyłącznie kobietom bez różnicy narodowości, wyznania i wieku. Losowanie ma się odbyć w asystencji władz, notariusza i duchowieństwa.

Kobieta, która los wyciągnie, wygra projektodawcę. **OZNI SIĘ Z NIA BEZ WZGLĘDU NA TO CZY JEST PIĘKNA, CZY BRZYDKA, STARA, CZY GARBA TA.** W ten sposób będzie miał posag, a szczęśliwi wybrankę losu i wszyscy będą zadowoleni.

Galka w końcu podał propozycję ministerstwu, aby wynalazek ten propagowało na wszystkie strony, a wtedy nie będzie starych panien i drażliwej kwestii posagu.

Tyton z Palestyny dla polskich palaczy.

Warszawa, 21 listopada.

Polski monopol tytoniowy zawarł u mowy z syndykatem plantatorów tytoniu w Rosh Pinah (Palestyna) na zakup całkowitej ilości tytoniu w Górnej Galilei, po cenie 6 zł. za kilogram loco magazynu.

Transzakcję tę uważać należy za pomyslną. W przyszłości monopol tytoniowy zamierza zakupić całkowitą produkcję tytoniu Galilei, wynoszącą obecnie około 100.000 kg. rocznie.

Frakcja P. P. S. nie przyjęta do II międzynarodówki.

Warszawa, 21 listopada.

P.P.S. — dawna frakcja rewolucyjna zwróciła się do II Międzynarodówki z prośbą o przyjęcie jej w poczet członków. Fryderyk Adler pozostawił list frakcji bez odpowiedzi.

Transmisje obrazów przez radio.

Berlin, 21 listopada.

(Telegram wł. „Expressu”)

Za przykładem radiostacji w Hamburgu i stacji wiedeńskiej „Ravag”, od dnia wczorajszego począwszy będą się stałe odbywać transmisje obrazów przez niemiecką stację Königswusterhausen na fali 1616 metrów systemem Fultona.

Transmisje te odbywać się będą codziennie przez pół godziny. W ciągu tego czasu zostanie nadanych 5 do 6 obrazów.

Upadłości bankowe we Włoszech.

Rzym, 21 listopada.

(Telegram wł. „Expressu”)

W Ferrarze zostali aresztowani dyrektorzy Banca Piccolo Credito di Ferrara z powodu doprowadzenia banku tego do bankructwa. Jednocześnie donoszą z Florencji, że sąd tamtejszy ogłosił upadłość banku rolnego w Toscanie.

Rak zwalczony?

Doniosłe odkrycie w medycynie

Wiedeń, 21 listopada.

„Neue Freie Presse” donosi, że wiedeński profesor chirurgji. Denk, uzyskał nadzwyczajne sukcesy przez naświetlanie śledziony promieniami Roentgena w **WYPADKACH GRUŹLICY, ANEMJI, CHEMOFILJI, RAKA I INNEGO INFEKCYJNEGO ZTRUCIA KRWI.**

Tajemnica skuteczności naświetlania śledziony została odsłonięta przez dra Schürera, który na podstawie doświadczenia, dokonanego na zwierzętach stwierdził, że naświetlanie śledziony promieniami Roentgena zwiększa ogromnie zdolność organizmu tworzenia komórek, których zadaniem jest niszczenie zarazków i toksyn przez wytwarzanie antytoksyn.

Przy pomocy barwnika zdołano stwierdzić nawet rozmieszczenie tych komórek. Okazało się, że tuż po naświetleniu promieniami Roentgena komórki te znikają, aby za parę godzin wrócić w o wiele większej liczbie.

Zonobójca przed sądem.

Rzucił żonę w przepaść, a potem ją udusił i otruił weronalem. Potwornej zbrodni dokonał w tym celu, by zdobyć 10 tysięcy dolarów, na które żona jego była zaasekurowana.

Budapeszt, 20 listopada.

W tutejszym sądzie okręgowym rozpoczął się w dniu dzisiejszym sensacyjny proces przeciwko 25-letniemu Beli Erdely'emu.

oskarżonemu o podstępne zamordowanie swej żony, znannej aktorki budapeszteńskiej, Anny Forgacz.

Erdely udał się w lecie z żoną na wycieczkę do Koryntji, gdzie stracił ją podczas wspinania się po górach ze zbroczą w przepaść.

Ciężko ranna i nieprzytomna p. Forgacz umieszczono w szpitalu hotelowym, gdzie Erdely zamordował ją, by zdobyć wielką sumę pieniędzy, na którą była zaasekurowana.

Poza tym akt oskarżenia zarzuca mu 35 zbrodni wszelkiego rodzaju, fałszerstw dokumentów, oszustw, kradzieży i t. p.

Stwierdzono, że

Erdely był sadystą,

a żona jego — masochistką.

Meza swego, który bił ją do utraty przytomności, nazywała „słodkim Bela”.

Poznali się w szkole fechtunkowej...

Erdely, po ukończeniu studiów objął stanowisko kierownika w fabryce ocala. Obowiązki swe spełniał jednak niesumiennie, a otrzymywane od ojca pieniądze przepijał.

Prowadząc hulawcze życie, był sprawcą licznych awantur i bójek, które kończyły się zazwyczaj pojedynkami.

W szkole fechtunkowej Erdely poznał Annę Forgacz, która po ukończeniu szkoły dramatycznej nigdzie nie mogła znaleźć engagementu.

W owym czasie Forgaczówna utrzymywała bliższe stosunki z niejakim Braunem, którego Erdely wyzwał na pojedynek i odniósł zwycięstwo.

Anna zakochała się w zwycięzcy i nie mogła się oprzeć jego urokowi.

Owego dnia zapisała w swym dzienniku:

— „Bela Erdely jest uosobieniem mekości. On jest bohaterem, nieustraszonego rycerzem, który stanie się moim przeznaczaniem.

Erdely, nie bacząc na to, że był zaręczony z Anną,

utrzymywał jednocześnie stosunki z innymi kobietami,

szastając pieniędzmi w nocnych lokalach. Gdy ojciec zamknął przed nim kasę, Erdely począł fałszować weksle.

Potworne katowania.

W owym czasie wypadki katowania Anny były na porządku dziennym.

Jesienią w roku 1926 Erdely w jednym z nocnych lokali wobec wszystkich bił Annę grubą laską aż do chwili, gdy

laska pękła i Anna nieprzytomna padła na ziemię.

W mieszkaniu aktorki Comeny oskarżony podczas kłótni chciał udusić Annę i

tratował ją nogami.

Następnego dnia Anna pokazywała w garderobie teatralnej koleżankom swe posiniaczone ciało.

Erdely opowiadał kolegom, że nie ma zamiaru pobrać się z Anną, mimo to ślub ich się odbył w marcu 1927 r. Stosunki nie zmieniły się jednak. Erdely nadal katował swą żonę.

Z kościoła do towarzystwa asekuracyjnego.

Wkrótce po ślubie Erdely zgłosił się do towarzystwa ubezpieczeniowego, gdzie

zaasekurował żonę na 10 tysięcy dol. Mieszkania własnego nie mieli, prowadząc koczowniczy tryb życia.

Dnia 8 maja Anna zachorowała ciężko, zdradzając objawy zatrucia. Erdely dał jej jakieś proszki na pobudzenie

apetytu. Anna przez kilka dni leżała w łóżku nieprzytomna. Mąż nie pozwalał nikomu do niej wejść.

Przyjaciółki przemocą przetransportowały ją do sanatorium, gdzie lekarze stwierdzili groźne zatrucie weronalem.

Tragiczna wycieczka.

Dnia 2-go lipca 1927 roku Anna wyjechała z mężem do Koryntji. Pieniądze na podróż mąż jej zdobył przy pomocy sfalszowanych weksli.

W hotelu, w którym zamieszkali, powtórzyły się te same okropne sceny katowania. Chciała od niego uciec, lecz nie mogła, chcąc ukryć przed opinią publiczną swe nieszczęście.

Pewnego wieczoru goście hotelowi usłyszeli jęki z pokoju Anny. Tej samej nocy Anna w koszuli wybiegła na korytarz, a

Erdely gonił ją z laską w rękę.

Dnia 20-go sierpnia nastąpił punkt kulminacyjny. O godzinie 6-jej po południu Erdely zaprowadził swą żonę w górę idąc zygawką drogą ku wodospadowi. Droga ta nie jest niebezpieczna. Erdely

pchnął żonę, która wpadła w przepaść, poczem pobiegł do miasta, wzywając pomocy.

W międzyczasie Anna sama dowlokła się do miasta. Erdely zeznał, że żona jego dostała nagłe zawroty głowy i sama stoczyła się w przepaść.

Pani Erdely rzekła jednak do męża w obecności d-ra Pichlera:

— Kochany Belu, to wyglądało tak, jak gdybyś mnie pchnął w przepaść.

Udusił i otruił.

Nadzieje Erdely'ego nie spełniły się wobec czego postanowił chwycić się innego środka —

trucizny.

Żona jego leżała w łóżku Erdely zmusił ją do zażywania weronalu. Gdy była nieprzytomna, przemocą otwierał jej usta i wpychał jej truciznę.

W trzy dni potem pokojówka usłyszała jakieś jęki, wydobywające się z pokoju pani Erdely. Wbiegła do pokoju i ujrzała Erdely'ego, który zakrywał głowę żony szczelną koldrą. Uspokoił pokojówkę, mówiąc, że żona jego bledzi i dlatego jęczy. Potem Erdely wyszedł na spacer. Gdy po upływie pewnego czasu wrócił do hotelu w towarzystwie swego przyjaciela Ferdynanda Goldy'ego,

żona jego już nie żyła.

Erdely dopiero teraz zawezwał lekarza, który skonstatował zgon. Na szyi widoczne były ślady uduszenia. Śmierć nastąpiła więc z dwóch powodów,

wskutek uduszenia i otrucia.

Natychmiast po śmierci żony Erdely wysłał depeszę do Budapesztu, żądając od towarzystwa asekuracyjnego wypłaty pieniędzy. Tego samego dnia spakował swe walizki i nie troszcząc się wcale o trup żony, wyjechał.

Na dworcu czekała już nań policja, która go aresztowała.

Pierwsze zeznania żonobójcy.

Taka jest mniej — więcej treść aktu oskarżenia.

Po odczytaniu tych wszystkich szczegółów przewodniczący przystąpił do przesłuchiwanie oskarżonego.

Erdely siedzi na ławie oskarżonych jak na bankiecie. Jest elegancko ubrany, nosi nowy garnitur granatowy, lakierki, a monokl w oku

dodaje mu jeszcze więcej uroku.

Oskarżony do winy się

nie przyznaje.

Namówił tylko żonę do podpisania fałszywych weksli. Żona wiedziała jednak, że popełnia oszustwo.

Przewodniczący: Czy kochał pan swą żonę? Czy małżeństwo wasze powstało z miłości czy z interesu?

Oskarżony: (śmieje się, poczem odpowiada) Nie rozumiem tego pytania... Dlaczego miałbym jej nie kochać?

Przew.: Są świadkowie, którzy twierdzą, że pan nazywał swą żonę

„podłym psem”.

Osk.: Mam nadzieję, że moi przyjaciele stwierdzą coś wręcz przeciwnego.

Przew.: Bardzo wiele osób zwracało panu uwagę, że to małżeństwo źle się skończy.

Osk.: Dla mnie ważne było tylko to, że byłem jedynym mężczyzną w życiu Anny Forgacz.

Przew.: Dlaczego nalegał pan, by ślub odbył się jaknajprędzej?

Osk.: Nie ja nalegałem, lecz Anna. Czyniła to z pewnych względów. Małżeństwo nasze miało się odbyć bez wiedzy moich rodziców. Rodzice Anny byli ogromnie zadowoleni.

Przew.: Świadkowie natomiast zeznają, że rodzice Anny nie bardzo pana lubili.

Osk.: Oświadczyłem rodzicom żony, że biorę ich córkę, ale na posag nie liczę.

Przew.: Czy miał pan źródło zarobkowania?

Osk.: Żyliśmy tak samo po ślubie jak przed ślubem.

Podwyżka przed ślubem.

Przew.: Jak twierdzą państwo Fener nie mógł się pan zdecydować na ślub i w przeddzień uroczystości

zażądał pan zwiększenia posagu o 25 milionów.

Osk.: To nieprawda. Wówczas nie potrzebowałem pieniędzy, gdyż nie miałem długów.

Przew.: A sfalszowane weksle?

Osk.: Wtedy jeszcze nie fałszowałem weksli.

Przew.: Zaciągał pan jednak drobne pożyczki.

Osk.: Tak, to prawda.

Przew.: Czy te pieniądze były panu potrzebne na spłacanie długów?

Osk.: Posag wynosił nie wiele...

Przew.: Otrzymał pan 70 milionów.

Osk.: Ja nie otrzymałem ani grosza, wszystko zabrała Anna. Musiała spłacić własne długi. Dawałem jej bardzo wiele pieniędzy, lecz to jej nie wystarczało. Nas, zresztą, nie łączyły papierowe pieniądze, lecz zupełnie inne głębsze czynniki.

Niemoralna asekuracja.

Przew.: Po ślubie udał się pan natychmiast do towarzystwa asekuracyjnego.

Osk.: Nie uczyniłem tego z własnej woli, Anna prosiła mnie o to.

Przew.: Kupił pan polisę na warunkach następujących: ta strona, która przeżyje drugą, otrzyma 10 tys. dolarów a w razie nieszczęśliwego wypadku — 20 tys. dolarów.

Za to musiał pan zapłacić 510 dolarów premii i 480 dolarów prowizji. To są olbrzymie sumy. Pan przecież zdaje sobie sprawę z tego jaka to suma — 510 dolarów.

Jak pan mógł zgodzić się na tak wysokie opłaty, nie mając żadnych dochodów?

Osk.: Przyznaję, to było lekkomyślne z mej strony...

Przew.: Dyrektor towarzystwa zwrócił panu uwagę, że takie warunki obopólnej asekuracji są niemoralne i rzadko spotykane. Ile pan wpłacił?

Osk.: Sto dolarów. Więcej wpłacać nie mogłem, gdyż nie byłem w stanie.

Przew.: Dlaczego, pan opłacił pierwszą ratę, skoro nie brał pan tego ubezpieczenia na serio?

Osk.: Uczyniłem to dla żony.

Przewodniczący po tych słowach oskarżonego odradza posiedzenie sądu do następnego dnia.

W. Sarnecki.

„Wychodnie” w więzieniu

urządził sobie pomysłowy więzieni.

Dozorcy więzienia w Belgradzie zdziwili się wielce, gdy pewnego ranka nie znaleźli skazanego na 4 lata więzienia za zabójstwo Radomira Dinicza w jego celi.

Szyby okna były wybite, kraty wylamane a na stole leżał list następującej treści:

„Oddalam się celem załatwienia pewnych ważnych spraw, ale powrócę na pewno”.

Natychmiast wszczęto alarm i uruchomiono aparat policyjny w mieście. Wszelkie poszukiwania nie dały jednak żadnego wyniku.

Tem większe było zdziwienie dozorców, gdy nazajutrz rano stwierdzili, że zbiegły więzień śpi jak najspokojniej w swej celi.

Oświadczył on, że powrócił tą samą drogą, którą się oddalił, ponieważ nie zamierzał uciekać na stałe, a chciał jedynie odwiedzić matkę i narzeczoną, których nie widział od dwu miesięcy.

Pomimo tak lojalnego powrotu do więzienia — Dinicza na wszelki wypadek osadzono w innej celi, z której trudniej jest wychodzić celem składania wizyt.

Wśród dworskich intryg, na tle rozpustnych obyczajów, panujących na dworze królewskim, snuje się pełna głębokiego realizmu akcja

„CZŁOWIEKA ŚMIECHU”

W genialnym wykonaniu

CONRADA VEIDTA

i MARY PHILBIN

Potężna realizacja PAWŁA LENI.

WKRÓTCE



Palce-wizytówki przestępców.

Daktyloskopia znana była już w głębokiej starożytności.—Odkrycie Henry'ego.—Jak należy zabezpieczyć miejsce przestępstwa?

Lódź, 21 listopada.

Sledzenie przestępców zrobiło olbrzymi krok naprzód z chwilą naukowego opracowania i praktycznego wyzyskania daktyloskopii.

Co to jest daktyloskopia?

W starych księgach chińskich, pochodzących z przed kilku tysięcy laty skonstatowano fakt, że każdego człowieka na rękach posiada liczne linie, szczególnie wyraźne na palcach, przyczem **LINJE TE SĄ DLA KAŻDEGO CZŁOWIEKA INNE.**

Ciekawe jest, że taką samą wzmiankę znajdujemy w księgach sanskryckich i staroegipskich. Jednakże nasza cywilizacja nic o tem odkryciu nie wiedziała do piero dwaj anatomicy XVII wieku Albinus i Malpigny zwrócili uwagę na ten fakt. W roku 1823 Purkinie, badając linie te w ciągu długich lat skonstatował że

- 1) linie te nigdy się nie zmieniają.
- 2) u każdego człowieka kształtują się w inne wzory.



Powiększony rysunek skóry na palcu — typ t. zw. „palcowy szeroki”. Ślad pozostawiony był na ścianie kasy ogniotrwałej przez włamywacza.

Początkowo odkrycie nie miało żadnego praktycznego znaczenia. Wiele lat później dopiero, naczelnik urzędu śledczego policji londyńskiej E. Henry wpadł na pomysł bliźszego zbadania tych linii i poklasyfikowania ich. Podczas pracy okazało się, że wśród olbrzymiego materiału, jakim Henry dysponował, nie było dwóch identycznych wzorów. Wówczas Henry postawił hipotezę, że na całym świecie nie ma dwóch ludzi, którzyby mieli identycznie ułożone linie skóry na palcach.

Wyciągnął on z tego praktyczny wniosek że odcisk palca jest **NAJBARDZIEJ WIARYGODNYM I PEWNYM PODPISEM.** Nikt go nie może sfałszować, i nikt nie może zaprzeczyć jego prawdziwości. Dotychczas nie skonstatowano jeszcze wypadku, aby zasada ta mogła być nadwyższona.

Niechaj ciekawy czytelnik weźmie ostrożnie białą kartkę papieru i lekko położy jakąkolwiek kciuk na czystej płaszczyźnie. Proszę wziąć po chwili proszek mialko rozartego grafitu, posypać nim dotknięte miejsce i później zdunąć.

Cóż się okaże? Ślad palca zostanie trwypuklony w ten sposób, że ukażą się linie skóry odbite na papierze. Naturalnie, zbyt lekkie albo zbyt mocne przyciśnięcie palca może linie te niedostatecznie uwypuklić albo zamazać, ale specjaliści potrafią sobie dać i z tem rady.

Jeśli taki odcisk palca wędruje do laboratorjum daktyloskopijnego, podlega on przedewszystkiem

UTRWALENIU

aby nie został zniszczony; często powie

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Radio-odbiorniki!
najwyższej jakości

Fr. Postleb

Piotrkowska 71, tel. 7-267.

ksza się go przy pomocy fotografii, wreszcie zaś specjaliści robią kwalifikację.

System kwalifikacyjny wynaleziony został przez wspomnianego już Henry. Został on wypracowany do najrobiejszych szczegółów i wystarczy pokazać daktyloskopowi odcisnięty ślad palca, aby nieomylnie wyszukał on w kartotekach nazwisko osoby, który ślad zostawił, o ile, naturalnie, osoba ta jest w archiwum daktyloskopijnem notowana.

Nie pomogą tu żadne wykryty. W praktyce sądowej całej Europy opinia rzeczoznawcy — daktyloskopa brana jest pod uwagę daleko pewniej, aniżeli

zeznania świadków. Świadek może kłamać nawet pod przysięgą, ale

NIGDY NIE SKŁAMIA LINJE SKÓRY każdy odcisk jest kartą wizytową przestępcy, wedle której można go bardzo łatwo odszukać. W szczególności ślad odciska się na przedmiotach gładkich. Tak n.p. Łaniucha po zamordowaniu s. p. Tyszerowej, przesuwając rękoma po pianinie, pozostawił na polerowanej jego powierzchni ślad swej osoby, jakby położył podpis pod morderstwem.

Obowiązkiem władz policyjnych niezwłocznie po odkryciu morderstwa jest

Morderstwo w Polsce w świetle statystyki działalności sądów doraźnych.

Lódź, 21 listopada.

Pomimo nieświetnego stanu bezpieczeństwa publicznego w Polsce statystyka morderstw u nas nie wykazuje większego nasilenia aniżeli n.p. w Niemczech i jest daleko niższa niż w Czechosłowacji.

Wedle wyliczeń z ostatnich 5 lat przeciętnie popeł. bywa morderstw i zabójstw zwykłych t. zn. bez kwalifikacji (morderstwo w bandzie, dzieciobójstwo itd.) około 1000. W ciągu tego czasu najmniej bogaty w morderstwa był r. 1925 (zabójstw 995) zaś w roku ub. 1927 dokonano na terenie całej Polski 1135 zabójstw zwykłych.

Bardzo ciekawe jest zestawienie miejscowości, w których popełniono morderstwa w r. ub. W województwie łódzkim, liczącym w zaokrągleniu 2235 tys. mieszkańców (załudnienie podajemy wedle danych z roku 1921) dokonano 74 morderstw, przyczem województwo to należy do ziem gdzie morderstwa są najmniej rozpowszechnione. Nasilenie zbrodni, najwyższe jest w województwie łódzkim, gdzie na 2178 tys. mieszkańców przypadło w r. ub. 196 morderstw. Województwo pomorskie z blis

ko 1 mil. ludności naliczyło morderstw tylko 26.

Ciekawe jest zestawienie, kiedy morderstwa zdarzają się w zależności od porę roku.

Okazuje się, że w Polsce najbardziej zbrodnicze są miesiące od maja do października kiedy np. w r. ub. naliczono 100 morderstw miesięcznie. Najspokojniejsze są miesiące grudzień, luty i kwiecień (68 morderstw).

Aż do niedawna morderstwa sądzone były przez sądy doraźne. Działalność tych sądów nie była tak wielka i tak surowa, jak się pozornie może wydawać w 1927 roku sądzono sądem doraźnym w Polsce 98 osób, z tego:

Skazano — 65, uniewinniono — 4, przekazano na drogę zwykłą — 27. Ze skazanych 65 skazano na śmierć 37 a z liczby tej ułaskawiono 27, czyli wykonano zaledwie 10 wyroków śmierci. W zestawieniu procentowym można powiedzieć, że na 100 wniosków prokuratorskich o karę śmierci, wykonano 9,8 wyroków.

IZOLOWANIE MIEJSCA

gdzie dokonane zostało przestępstwo, aż do zjechania władz śledczych. Jest to konieczne w interesie wykrycia przestępcy, aby nikt nie podchodził do tych przedmiotów, gdzie przestępca pozostawił swoje ślady. Dotknięcie palca może bardzo łatwo zniszczyć, albo pomylić szlaki dochodzenia. Nietylko w wypadku zabójstwa, ale nawet zwykłej kradzieży, choćby włamania do kasy, nie wolno dotknąć niczego na miejscu przestępstwa.



Powiększony rysunek skóry na palcu — typ t. zw. „spiralny kolisty”. Ślad pozostawiony był na szklance, z której pił morderca po zabiciu kobiety celem zrabowania jej biżuterji.

Szczególnie jeśli chodzi o kasiarzy, tutaj przestępcy-nawicjusze są nieomal że wykluczeni, gdyż do włamania potrzebna jest wielka technika. W archiwach daktyloskopijnych

WSZYSCY KASJARZE SĄ ZAREJESTROWANI

i dlatego, o ile poszukiwania prowadzi się bardzo ostrożnie i z wielką znajomością rzeczy, wykrycie włamywacza nie jest bardzo trudne.

Na sprawę tę nie zaszkodzi zwrócić uwagi szerszych mas, które powinny orientować się w wypadku jakiegos przestępstwa.

Stracił i odzyskał 5000 dolarów.

Niezwykła przygoda kupca łódzkiego w międzynarodowym pociągu
Schwytanie pomysłowego oszusta—arystokraty.

Lódź, 21 listopada.

Od dłuższego czasu w pociągach międzynarodowych w Polsce i zagranicą gra stują pomysłowi oszuści, którzy podając się za strażników celnych lub funkcjonariuszy policyjnych, dokonywują rewizji bagażu podróżnych i przy sposobności kradną co się da.

W tych dniach ofiarą podobnego oszustwa padł

kupiec łódzki, p. Bernard Flint.

P. Flint jechał z Berlina do Prus Wschod

nich via Poznań i Toruń. Gdy pociąg zatrzymał się w Frankfurcie do przedziału drugiej klasy, w którym znajdował się p. Flint, wszedł jakiś młody elegancki mężczyzna i zwrócił się do pasażerów w języku niemieckim:

— Proszę o paszporty i portfele! Rewizja!

Podróżni, nie przypuszczając nawet, iż mają do czynienia ze złodziejem chociaż w Frankfurcie nigdy nie dokonywa no rewizji dokumentów, natychmiast

wyjęli z kieszeni portfele i dowody osobiste.

P. Flint podał „urzędnikowi” portfel w którym miał większą gotówkę. Oszust szybko skontrolował zawartość i wyszedł z wagonu.

Po jego wyjściu wszyscy podróżni stwierdzili, że im skradziono pieniądze. P. Flint skonstatował, iż ów „agent policyjny” wyciągnął mu z portfela

przeszło 5000 dolarów.

W tej chwili właśnie do przedziału wszedł konduktor, którego zawiadomiono o kradzieży.

Zaalarmowano dworcowy posterunek policyjny.

Jak się okazało oszust zdążył już nabrać kilkunastu pasażerów z sąsiedniego przedziału i wszedł już do następnego wagonu. Na widok policji rzucił się do ucieczki, szukając schronienia w towarowych wagonach. Przyłapano go. Był to niejaki Alfred Klema,

obywatel niemiecki,

pochodzący z arystokratycznej rodziny niemieckiej poszukiwany ostatnio przez sądy za szereg pomysłowych oszukańskich machinacji. Klemcowi odebrano pieniądze skradzione podróżnym. Pan Flint otrzymał 5 tys. dolarów, które uważał za bezpowrotnie stracone.

Przejechanie.

Na ulicy Konstantynowskiej przed domem Nr. 53 została przejechana przez tramwaj 43-letnia Władysława Szatowska (Zakątna 10). Doznała ona ciężkich obrażeń cieleśnych.

Przedstawiciel „połączonych dwudziestu fabryk łódzkich” dostał się w Gnieźnie za kratki.

Lódź, 21 listopada.

W Gnieźnie zjawił się jakiś młodzieniec, tytułujący się „przedstawicielem połączonych dwudziestu fabryk bawełnianych i włóknistych w Łodzi”, który miejscowym firmom proponował towary po bajecznie niskich cenach. Młodzieniec musiał wzbudzić zaufanie w gnieźnieńskich sferach kupieckich. Powoływał się na największych łódzkich przemysłowców, którzy rzekomo postanowili zmniejszyć ceny swych towarów, by móc zwiększyć obrót.

— Od kilku dni — mówił — całą Polskę objęddają agenci kartelu, którego jestem przedstawicielem i zawierają we wszystkich miastach milionowe transakcje. Towary zostają wysyłane z Łodzi w każdej ilości na każde zawołanie.

Kilku kupców gnieźnieńskich przypuszczając, iż rzekamy kartel rzeczywiście istnieje, rozpoczęli pertraktacje z owym przedstawicielem. Ktoś z najważniejszych kupców, chcąc się upewnić, czy nie ma do czynienia z oszustem, na wszelki wypadek skomunikował się z jednym z swych łódzkich dostawców, który go poinformował, iż podobny kartel wogóle nie istnieje. Kupiec ów zwrócił się do policji. „Agenta” aresztowano. Był nim 25-letni Alfred Stor, karany już swego czasu za oszustwa i szantaże.

W urzędzie śledczym w Gnieźnie, gdzie go zbadano, przyznał się, iż żadna łódzka firma nie upoważniła go do zawierania transakcji.



Refleksje na temat powietrza.

W dawnych, dobrych czasach powietrze identyfikowano z nicością przynajmniej w życiu codziennym, dalekiem od ścisłości naukowej.

— On ma w głowie powietrze — znaczyło, że osobnika tego można ze spokojem sumieniem wysłać na kurację do domu warjatów.

— Skąd mam wziąć sensację? — pytał dawniej dziennikarz — skąd?... Z powietrza?...

Dziś cała akcja życia przeniosła się z ziemi do górnych sfer. Powietrze jest terenem największych sensacji. Na ziemi nic się prawie nie dzieje — wszystko w powietrzu. Nawet my sami wisimy w powietrzu. Dlatego może powiadamy, że powietrze „się zepsuło”.

Bądź-co-bądź lekceważąc powietrze dziś już niepodobna.

Loty nadoceaniczne dzieją się w sferze powietrznej. Ziemia nie bierze udziału w tych epokowych ewenementach. Katastrofy lotnicze w powietrzu. Czujemy burzę — w powietrzu. Wszystkie dzieje się nad naszymi głowami.

A co za figle płać nam to spokojne, ciche powietrze, które do niedawna nie zwracało niczyjej uwagi.

W atmosferze dzieją się niebawem sensacje! Oto — podczas gdy w Wierchojańsku na Syberji mrozy dochodzą do 55 stopni, w New-Yorku ludzie dostają porażenia słonecznego i giną z powodu silnych upałów.

Tylko w Łodzi powietrze jest zawsze jednokowe.

Spokojne, ciche, w miarę ciepłe lub zimne i cuchnące ponad miarę. Ku-Ku.

Hallo! Tu radio!..

ŚRODA, 20 LISTOPADA.

11,56 — 12,10 Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwatorium Astronomicznego, hejnał z wieży Mariackiej w Krakowie i kom. lotniczo - meteorologiczny. 15,00 — 15,20 Komunikaty: meteorologiczne, gospodarcze i nadprogram. 16,00 — 16,30. Muzyka z płyt gramofonowych. 16,30 — 16,55 Program dla dzieci. Złota sarenka Markowskiej. Audycja z Krakowa. 18,00 Muzyka skandynawska (ork. P. R. pod dyr. Józefa Ozimiskiego). 1. Sibelius: Król Christian II suita, 2. Sinding: a) Walc, b) Szmer wiośenne, c) Gawot. 3. Sjogren Emil: Humoreska. 4. Svendsen: a) Wac, b) Taniec owadów, c) Rapsodia norweska. 5. S. Palmgren: Marzenia wiośenne z cyklu Liryka Północy. 6. Grieg: Springtanz. 19,00 — 19,20 Rozmaitości. 19,30 — 19,55 Odczyt p. t. Kongres turystyczny w Budapeszcie (dział Krajoznawstwo) — dr. M. Orłowicz. 19,56 — 20,00 Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwatorium Astronomicznego. 20,20 — 20,30 Nadprogram, komunikaty. 20,30 Koncert kam., poświęcony twórczości I. J. Paderewskiego. Wykonawcy: Marja Świećicka fort., Wiktor Bregy tenor, Jan Dworakowski skrz. i prof. Ludwik Urstein akomp. Część I. 1. Sonata na skrzypce i fortepian op. 13, a Allegro con fantasia, b Intermezzo, c) Finale (Allegro molto quasi presto). 2. Pieśni. Część II. 3. Wariacje fortepianowe a-moll, 4. Pieśni. 5. a Chant d'amour, b Moment musical, c Barkarola, d Mazurek e Polonez — odegra p. M. Świećicka. 22,00 — 22,05 Komunikaty lotnicze i meteorologiczne. 22,05 — 22,20 Komunikaty P. A. T. 22,20 — 22,30 Komunikaty: policyjne, sportowe i nadprogram. 22,30 23,30 Transmisja muzyki lekkiej z restauracji Oaza. (Gen. Karbowski).

Karnecik teatralny

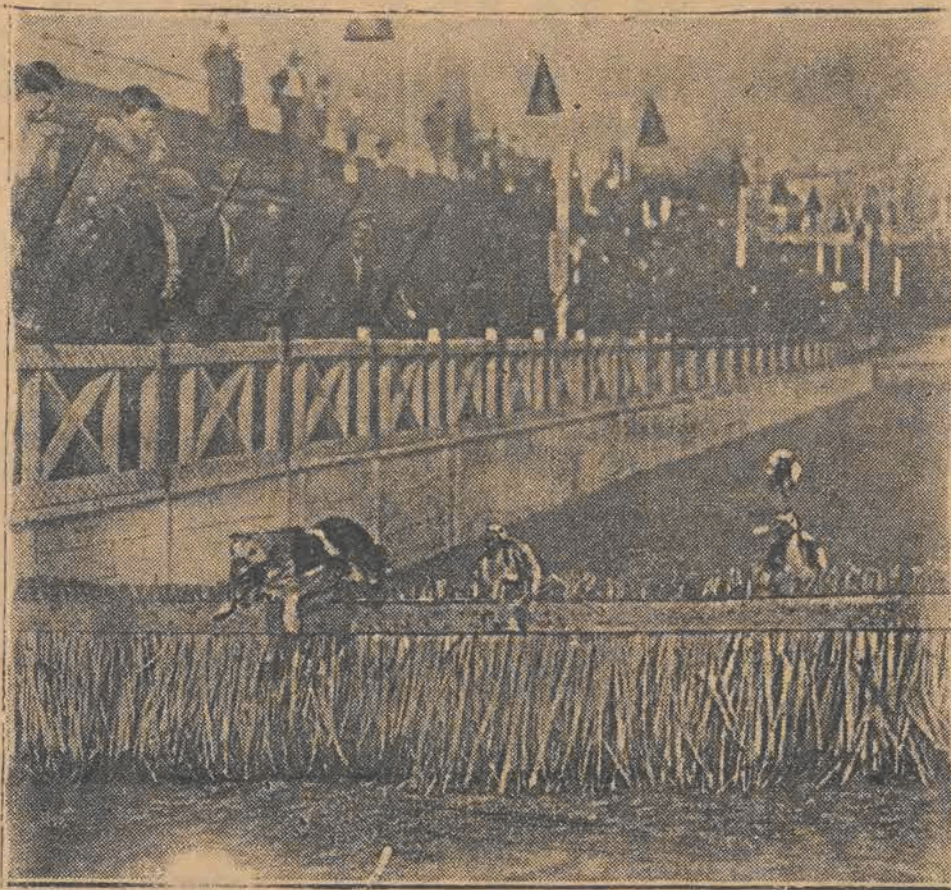
TEATR MIEJSKI.

Jutro, w czwartek, staraniem komitetu rocznicy oswobodzenia Lwowa dany będzie raz jeszcze „Książd Marek” z Adwentowiczem. Przedstawienie będzie miało charakter uroczysty i poprzedzone będzie przemówieniem prof. Gorczykowskiego.

Dla uprzyjemnienia widowiska szerszym sferom inteligencji łódzkiej, dyrekcja teatru wyznaczyła ceny najniższe. „Książd Marek” więcej wieczorem powtórzony nie będzie.

Dziś, środa ostatnie wieczorowe powtórzenie sensacyjnego „Procesu Mary Dugan”, który raz jeszcze dany będzie w niedzielę o godz. 4 po południu po cenach popularnych.

W piątek „Dzieje Grzechu”. Ceny popularne. W sobotę o godz. 4 po południu „Książd Marek” J. Słowackiego.



Zagranicą weszyi ostatnio w modę wyścigi psów. Na zdjęciu — fragment z psiego biegu z przeszkodami.

Więcej światła na schodach!

Klatki schodowe winny być oświetlane na wszystkich piętrach i o właściwej porze.

Łódź, 21 listopada.

Jednym z najważniejszych obowiązków, ciążyących na właścicielach domów jest należyte oświetlenie bramy, numerów, wiszących nad bramami i klatek schodowych.

Mimo jednak obowiązujących i ustalonych w tej dziedzinie przepisów właściciele domów, a przynajmniej lwia część właścicieli domów, stale uchyla się od wypełnienia tych kardynalnych świadczeń.

Najbardziej lekceważony jest przepis dotyczący oświetlania klatek schodowych. W tej dziedzinie dzieją się rzeczy wprost

niedopuszczalne.

Przedewszystkiem dozorca, działając prawdopodobnie w myśl instrukcji administratora lub właściciela domu, nie uznają różnicy między długością dnia w porze letniej i zimowej. Skoro latem zapalali światło na schodach o godzinie 7-ej lub 8-ej wieczorem, wydaje i msie, że w porze zimowej, gdy zmierzch zapada o kilka godzin wcześniej, można o tej samej porze zapalać światło w klatkach schodowych.

Poza tem utarł się u nas zwyczaj, że światło jest konieczne tylko na pierwszym piętrze,

a wyższe piętra mogą tonąć w ciemnościach.

Kogo w tym wypadku chce się oszukać — nie wiemy. Prawdopodobnie lokatorów lub właścicieli domów. Wygląda to tak, jakobyby właścicielom domów chodziło tylko o to, ażeby ich lokatorzy z pierwszego piętra mogli bezpiecznie schodzić po schodach, a lokatorzy wyższych pięter nikogo nie obchodził.

Mogą się poślizgnąć w ciemnościach, mogą upaść, złamać rękę lub nogę — to drobnostka!

Nie wszędzie jednak nawet na pierwszym piętrze ilość światła jest wystarczająca. W niektórych domach nawet na tem jednym piętrze zamiast światła elektrycznego migocze słaby płomyk lampki gazowej bez osłony, bez szkła ochronnego lub zwykła lampka naftowa o zakopconym szkiełku.

Złe, niewystarczające światło na schodach może spowodować nieszczęśliwe wypadki z jednej strony, z drugiej strony zaś utrudnia osobom obcym odnalezienie właściwego lokatora, albowiem o przeczytaniu nazwiska na tabliczkach, przymocowanych do drzwi, nie może być mowy.

Odpowiednie władze powinny zwrócić uwagę na te niewłaściwości, tembardziej, że w obecnym okresie, gdy zmrok zapada już o godzinie 4-ej po południu, kwestie te stają się bardziej aktualne i wymagają szybkiej ingerencji. Bak.

Już od jutra

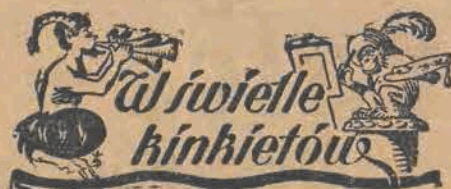
Grand Kinie

przebój sezonu

Emil Jannings

w swym II-gim amerykańskim filmie

„OSTATNI ROZKAZ”.



Leonja Barwińska

Co mówi świetna artystka o sobie, Łodzi i o łódzkim teatrze.

— Zaledwie przyjechałam — opowiada nam p. Barwińska — a już znalazłam się na scenie... Całkiem niespodzianie musiałam zastąpić chorą koleżankę Horecką w „Księżu Marku”...

Oczywiście — nie byłam przygotowana do tej roli. Grałam ją niejednokrotnie, ale już dość dawno... Jednak — teatr łódzki jest mi tak bliski, łódzkie warunki teatralne i publiczność łódzka wydają mi się tak swojskie, że — bez wahania podjęłam się zastępstwa...

Istotnie — p. Leonja Barwińska nie jest Łodzi obca. Już przed 6-u laty, za dyrekcji Barwińskiego, mieliśmy wielokrotnie okazję poznać tę świetną aktorkę w całym szeregu znakomitych kreacji i pamiętamy ją dobrze z tego okresu.

— Mój pobyt w Łodzi — opowiada nam dalej artystka — należy dla mnie do najmielszych wspomnień w mej karierze aktorskiej. W niekiedy mieście znalazłam taki żywy oddźwięk wśród publiczności, nie wszędzie można nawiązać taki kontakt z widownią, jak właśnie w Łodzi... Bo — muszę to przyznać — łódzka publiczność, nie entuzjastycznie się ani tak łatwo, ani tak prędko, ale — „jak już”, to — przejmując się szczerze i serdecznie... To też nie dziwnego, że — również teraz — dobrze się czuję w Łodzi. Z prawdziwą przyjemnością przyjąłam zaproszenie dyr. Gorczyńskiego...

— Jak znajduje pani Łódź po tylu latach nieobecności?

— Łódź jako miasto?

Pani Barwińska śmieje się:

— Jeżeli mam być zupełnie szczerą — na obcym Łódź nie może od pierwszego spojrzenia wywrzeć nazbyt dobitnych wrażeń... Chyba każdy zgodzi się z tem... Ale przy bliższym „współżyciu się” — można czuć się tu bardzo dobrze i zadomować się, jak to miało miejsce u mnie przed 6-u laty...

Zaś w teatrze łódzkim zastałam bardzo wiele dobrych zmian. Widziałam kilka sztuk bieżącego repertuaru i muszę wyrazić się z uznaniem o zespole łódzkim... Niewątpliwie stoi na wysokim poziomie artystycznym...

— W jakich rolach zobaczymy panią na naszej scenie?

— Tymczasem w „Wierze Mircewej”, następnie w komedji niemieckiej „Konstancji”, późniejszy repertuar jest jeszcze nieustalony...

Mój właściwy genre to repertuar klasyczny; „Balladyna”, „Warszawianka”, „Noc listopadowa” i t. d. Ale również w komedjowych rolach czuję się dobrze. Najchętniej wystąpiłabym w Łodzi w jakiejś współczesnej komedji...

Odnoszę się z pewną rezerwą do dramatów psychologicznych, sztuk pornicznych, które też absolutnie „nie biorą” już współczesnej publiczności... Dzisiejszy teatr domaga się światła, barwy, stylizowanej linii, w takim też teatrze może dobrze czuć się dzisiaj aktor, bo tylko w takim może on bezpośrednio działać na publiczność...

Godzinka rozmowy z świetną aktorką upływa szybko. — P. Barwińska śpieszy właśnie na próbę do „Wierzy Mircewej”.

— Zatem — do widzenia na premierze... Z.

Dr. med. Józef Lubicz

ortopeda.

(Specjalista chorób kości i stawów, zniekształceń kręgosłupa i kończyn).

Własna pracownia wszelkich aparatów ortopedycznych.

Gdańska 28, tel. 41 46.

Przyjmuje od 5 do 7.

**Dziś
wspaniała
premiera !!**



**ARCYDZIELA
FILMOWEGO**
słynnej wytwórni
„GAUMONT”
w Paryżu.

„PLAC PIGALLE O POŁNOCY”

(KOBIETA TO GRZECH)

Wzruszająca historia człowieka, którego doprowadziła do nędzy nieprzeparta żądza życia i użycia w/g popularnej powieści **MAURycego DECObry**. Akcja rozgrywa się w słynnych spelunkach rozpusty, gnieźdzących się przy Placu Pigalle w Paryżu. —

W roli
głównej

MIKOŁAJ RIMSKIJ.

WIELKA ORKIESTRA SYMFONICZNA POD DYREKCJĄ TEODORA RYDERA.

Początek przedstawień o godz. 4-ej po poł., w sob. i niedziele o godz. 12-ej w poł., ostatniego o godz. 10 wiecz.

Ceny miejsc popularnie, na pierwszy senas od 1 zł., w sob. i niedz. od godz. 12-ej do 3-ej po poł. wszystkie miejsca po 50 gr. i 1 zł.

EPOS

poświęcenia się i bezkresu cierpień walki młodości ze śmiercią egoizmu z miłością Ojczyzny. — Gigan-
tyczny dramat osnuty na tle walk pod
p. t.

VERDUN

„MIASTO MILJONA POLEGŁYCH”

Akcja odbywa się w słynnym forcie Douaumont, którego przedpole skrwawiły miliony Francuzów i Niemców.

Tego nie można kupić.

Trzy stare panny są nieczule na wdzięki... dolarów.

Zdawałoby się, że w dzisiejszych czasach niema rzeczy, którejby się ekupić nie dało, szczególnie za dolary. Tymczasem w samym sercu N. Jorku, przy zbiegu 39 ulicy z 5-tą avenue, stoi skromny trzy piętrowy domek, który wśród kilkudziesięciopiętrowych olbrzymów, wygląda jak karzełek. Dom ten, a względnie plac na którym stoi przedstawia ogromną wartość.

Pewne konsorcjum bankowe pragnąc

postawić tam gmach reprezentacyjny, ofiarowało za plac zawrotną sumę 100 milionów dolarów. Jednak właścicielki domu, trzy stare panny oświadczyły, iż domu za żadną cenę nie sprzedadzą.

Panny te, nazwiskiem eWndelsch, ostatnie z rodu, mają złożone w banku około miliona dolarów, od którego procent wystarcza im na codzienne potrzeby. Poza przywiązaniem do mieszkania w rodzinnym domu i poza dewocją, jed-

nym luksusem starych panien jest staroświecki powóz, którym wyjeżdżają na miasto, wzbudzając niemałą sensację i zawałę w ruchu automobilowym.

Wszelkie perswazyje i wygórowana cena ofiarowana za dom, nie może skłonić panien do sprzedaży. Dopiero spadkobiercy sprzedadzą zapewne cenny obiekt, stare panny chcą umrzeć tam, gdzie to samo uczynili ich przodkowie. Tymczasem zaś lata płyną, N. Jork coraz się roz-

Znawcy piją tylko

**Kerbate
Berlona**

mocno aromatyczna i wydajna.

raasta, każdy centymetr terenu w śródmieściu osiąga zawrotną wartość. Stare panny zaś nie spieszą się z podróżą do nieba, to też długo zdaje się jeszcze pośród drapaczy nieba, będzie stał stary domek z cegły, a po ulicach wnieoszany w sznury samochodów turkotać będzie staroświecki powóz.



47)

Następnie ojciec Sergiusz podszedł do małej szafki, skąd wyjął flaszkę i nalał kieliszek wina, wypił je jednym haustem.

Nie poczęstował siedzącego na sofce mnicha, który uważał to za rzecz zupełnie naturalną.

— Tak, więc ustaliliśmy, co należy uczynić z tą gąstką — rzekł po chwili ojciec Sergiusz. — Teraz pozostaje jeszcze sprawa tych dwóch osobników...

— Należy ich, moim zdaniem, przeleżystkiem odseparować od siebie, poczem każdego z osobna wziąć na spytki...

— Masz rację... Należy ich zbadać jeszcze w ciągu dzisiejszej nocy... Sam będę przy tem...

— Bardzo dobrze — odparł, westchnąwszy z ulgą ojciec Grzegorz — bo ja z trudem się patrze na to, jak Wańko hać takich nieszcześliwców...

Ojciec Sergiusz zbliżył się doń na odległość jednego kroku i wpatrzył się w go warz. Grzegorz poczuł się dziw-

nie mleszać pod ostrem spojrzeniem dwojga oczu, wylirających z pod kapłura. Poczuł jakieś gorąco, które wdarło się do żył i wraz z krwią rozlewało się po całym ciele.

— Żałujesz ich? — zapytał ojciec Sergiusz przeciągle. — Żałujesz tych wrogów naszej świętej sekty?

— Nie, nie żałuję — brzmiała pośpieszna odpowiedź — tylko patrzeć nie mogę, jak Wańko męczy delikwentów...

— Chciałeś rzec... wrogów naszych...

— Tak, wrogów naszych...

— Trudno, mój synu... Nawet małemu robaczki wolno się bronić... To jest prawo natury... Tam, gdzie możemy iść z miłością — pójdziemy, ale, jeżeli należy słowo zamienić na miecz — nie wolno nam się wahać ani chwili — ciąż...

— Ale czy nie nadużywamy już tego miecza?

— Wczoraj dopiero zginął na stosie brat Mikołaj...

— Musiał zginąć, bo ciężko zawinił...

Gdybyśmy go zostawili żywego, znówby się porwał na jakiś zbójcki czyn... Toż on mógł nas wszystkich unieszcześliwić i sprowadzić nam tu, do klasztoru, naszych wrogów... Zrozum-że, mój synu...

— Rozumiem, ojcze Sergiuszu...

— Idź więc i wypełń moje polecenie. Niech cię święta Noc ma w swej opiece...

Ojciec Grzegorz wyszedł z celi ze spuszczoną głową i pociemku skierował się w głąb długiego korytarza.

— Wańko! — zawołał, stając przed małymi drzwiczkami — Hej, Wańko!

— To wy, ojcze Grzegorzu? — rozległ się cienki, niemal kobiecy głos.

— Ja... Przygotuj wszystko w „Puhaczu”...

— Dobrze, dobrze — zapiszczał Wańko...

„Puhacz” była to dość obszerna celda w podziemiach klasztoru, w której przy pomocy wymyślnych tortur, zdobywano — od czasu do czasu — zeznania od „wrogów” Braci Nocy.

Po upływie pół godziny Wańko wpro-
wadził do celi doktora Garlickiego, którego już mocno zaniepokoiły dziwne zwyczaje, panujące w klasztorze.

Znalazłszy się w podziemnym lochu, stracił zupełnie pewność siebie. Zrozumiał, że święci coś niedobrego.

Tymczasem Wańko zamknął małe drzwiczki i zwrócił się do swej ofiary:

— Rozbierz się...

— Co... co to znaczy? — wybelkotał przerażony lekarz...

— A oto co — ozwał się oprawca, ścigając zeń ubranie.

Garlicki trząsł się z zimna i potwor-

nego strachu. Nie próbował opierać się gdyż wiedział, iż nie sprosta nadludzkiej wprost sile olbrzyma, który obracał nim jak piórkiem.

Pozatem nie orjentował się zupełnie w ciemnościach, które dla kocich oczu Wańki nie stanowiły żadnej przeszkody.

Leżąc tedy skrepowany sznurami, zupełnie nagi na wiązce wilgotnej, cuchnącej słomy, jęczał jak dziecko.

Po chwili, drzwi prowadzące do lochu otworzyły się i cichy głos zawołał:

— Wańko? Jesteś?

— Jestem, ojcze Sergiuszu... I on — ze mną...

Mnich usiadł na rydlu, stojącym tuż obok drzwi i zwrócił się do leżącego na słomie doktora.

— Powiedz, ktoś zacz...

— Jestem doktor Garlicki — rozległ się drżący głos. — Nie wiem, co prawda, z kim mówię, ale sądzę, że z jakimś dygnitarzem tego klasztoru...

— Tak jest... Mówisz z kapłanem błogosławionej Nocy, na której świętość się porwał...

— Nie porywałem się na żadne ważne świętości! — zawołał rozpaczliwym głosem Garlicki. — dostałem się do tego pałacu zupełnie przypadkowo, zmuszony przez burzę do szukania schronienia.

Sądziłem, że wy, jako służby boży...

— Nie jesteśmy żadnymi sługami bożymi, lecz kapłanami Nocy...

— Nie wiem, nic nie wiem... Zostawcie mnie w spokoju i nie męczcie mnie niewinnego...

— Ha, ha, ha — zaśmiał się szyderczo ojciec Sergiusz. — Wańko, wpł...

na niego, żeby powiedział prawdę.

(D. c. n.)

Dziś i dni następnych!

Najpotężniejsze
arcydzieło świata!

SPLENDID

Dziś i dni następnych!

WIERA MIRCEWA

podług znanej sztuki URWANCEWA.

W rolach
głównych:

Marja Jacobini — Łunaczarska

żona sow. komi-
sa za oświaty.

Najwspanialsza obsada. — Najznakomitsi artyści europejscy. — Zdjęć dokonano w Rosji, Berlinie, na Riwierze włoskiej i francuskiej. — Splot najbardziej sensacyjnych pierwiastków. — Największa rewelacja scen i ekranów zagranicznych. — Treść filmu, oddana w żywych zwartych barwach, zmusza do śledzenia ze wzrastającym zaciekawieniem przebiegu emocjonującej akcji.

Ilustracja muzyczna pod batutą A. Czudnowskiego.

Początek seansów o godzinie 4.30 pp.

CASINO

Dziś i dni następnych!

Potężna polska epopea filmowa, zrealizowana podług nieśmiertelnego dzieła ADAMA MICKIEWICZA

PAN TADEUSZ

reż. RYSZARD ORDYNSKI.

Udział biorą najznakomitsi artyści polscy z Łuszczewskim w roli Tadeusza i Zajączkowską w roli Zosi — na czele.

Wspaniałem tem arcydziełem ekranowem polska wytwórczość filmowa uczciła 10-cio lecie naszej niepodległości.

Orkiestra pod kier. L. Kantora.

Początek seansów o godz. 4.30 pp.

MIMOZA

Dziś

Ziemia Obiecana

Impowująca wizja życia kódzkiego, wgl.
słyn. pow. Wł. Reymonta W rolach gł.:
Jadwiga Smosarska, Kaz - Ju-
nosza Stępowski Ludwik Solski i inni.Uprasza się Sz. Publiczność o przybywanie na pierwsze se-
anse. — Kasa czynna w dni powszednie o godz. 4-j. w sobotę
o godz. 3-ej. w niedzielę o godz. 2-ej.

Następny program: Człowiek bez sumienia

KINO TEATR
CZARY

ZACZAROWANA WYSPA

Sensacyjno-awanturyczny dramat ilustrujący przeżycia
podróżników w dzikich dżunglach Ameryki. — WYBUCH WULKANU! TRZĘSIENIE ZIEMI! MIASTO W GRUZACH!

Dziś dawno oczekiwana premiera!

Początek o godzinie 4-ej. w soboty i niedziele o godz. 12.

Na pierwszy seans wszystkie miejsca po 50 gr

LECZNICA

lekarzy specjalistów i gabinet denty-
styczny przy Górnym Rynku

Piotrkowska 294, tel. 22-89

(przy przystanku tramw. pabjanic-
kich) przyjmuje chorych w choro-
bach wszystkich specjalności od g.
10 rano do 7-ej po poł. Szczepienie
ospy, analizy (mocz, kawa, krwi,
piwocin etc.) operacje, opatrunki.

Porada 3 złote

Wizyty na mieście.

Zabiegi i operacje od umowy. Kąpiele
świetlne. Naświetlanie lampą kwar-
cową Roentgen, Elektryzacja. Zęby
sztuczne, korony złote, platynowe
i mosty.

W niedziele i święta do godz. 2 po p.

Poradnia Wenerologiczna

Lekarzy-specjalistów

Zawadzka 1.

Czynna od 8 rano do 9 wieczór.

Od 11—12 i 2—3 przyjmuje lekarz-kobieta

W niedziele i święta od 9—2 pp.

Leczenie chorób:

Wenerycznych, moczopłciowych

i skórnych.

Badanie krwi i wydzieliny na syfilis i tryper.

Konsultacje z neurologiem i urologiem.

Gabinet światło-leczniczy.

Kosmetyka lekarska.

Oddzielna poczekalnia dla kobiet.

Porada 3 złote.

Antyseptycznie
spreparowane
rzadowo wypróbowane„OLLA” jedyna istniejąca niedo-
ścigniona marka światowa.UBIORY męskie, damskie, obuwie,
swetry na wyplatę, Piotrkowska 37,
III w. I piętro.ANGIELSKIEGO udziela rutynowana
nauczycielka Janina Mindeltortowa.
Godz. zgłoszeń od 2—4 i od 8—9 Kon-
stantynowska nr. 32, m. 21.

Fabryka Luster

J. Kukliński

Łódź, Zachodnia 22.

poleca po cenach
najniższych:
Lustra, trena tualety
jasne, ciemne w ory-
ginalnych ramach oraz
lustra wiszące. Odna-
wianie i poprawianie
luster z odesłaniem do
domu.Meble pojedyncze i
całkowite urządzenia
nowoczesnych stylów
Sprzedaż na raty
i za gotówkę.

Telefon 78-11.

LEKCYJ tańców udziela prywatnie Sz.
Rybowski, ul. Kilińskiego 163, od 10-ej
zrana.Dr.
Rózaner

Dzielnia Nr 9.

Powrócił

Tel. Nr 28-98.

Choroby skórne,
weneryczne i mo-
czopłciowe.

Przyjmuje

od 8—10 i od 5—8

Leczenie lampą

kwarcową

Oddzielna pocze-
kalnia dla Pań.

Dla Pań od 3—5

po poł.

Doktór

LAGUNOWSKI

Choroby skórne

weneryczne i

moczopłciowe

Gdańska 42.

godz. przyjść od

8.30—10.30, 1—2.40

i 8—9 w.

Dr. med.

M. GLAZER

ul. Zielon Nr 6

Telefon 45-49.

Chor. skórne

i weneryczne.

Przyjm. od 12—2

i 7—8

Dr.
Stupel

powrócił.

Szkołna Nr 12

Choroby włosów,

skórne, weneryczne

i moczopłciowe.

Naświetlanie lampą

kwarcową

i prom. Roentgena

(ekzematy, no-
wotwory złośli-
we)

przyjmuje od 6—9

Doktór

Wolkowyski

Ceglarniana 25.

Telefon 26-87

Specjalista cho-
rób skórnych,
wenerycznych.

Leczenie lampą

kwarcową.

Przyjmuje od godz

8—10, 12—2 i 4—8

w niedz. i święta 9-1

Dla pań od 4—5

oddzielna poczekal-
nia.

Obuwie, firanki,

swetry, bielizna

manufaktura na raty

tanie „Kredyt” Na-
wrot 15, I-e piętroDr. med.
HELLER

Choroby skórne

i weneryczne

Nawrot 2

przyjmuje do 10 ra-
no i od 4—8

dla pań spec. od

4—5

w niedz. od 11—2 pp

dla niezamężnych

ceny leczenia

Dr. med.

Niewiański

specjalista cho-
rób skórnych

i wenerycznych

przeprowadził się

na ul. Andrzeja 5

Przyjmuje od 8—10

i od 5—9.

Dr. med.

Lubicz

Ceglarniana 43

Tel. 41-32.

Specjalista chorób

skórnych, wenerycz-
nych i moczopłcio-
wych. Naświetlanie

lampą kwarcową.

Przyjmuje od

g. 8 do 10 rano

od 5—8 w.

Dla pań od 3—5

oddzielna poczek

Lekarz -dentyta

F. Horowicz

przyjmuje w lecz-
nicy przy ul. Piotr-
kowskiej 294

codziennie od godz

2—7 wiecz.

Do wynajęcia

1 pokój

umeblowany

Piotrkowska Nr. 90

m. 8



DO mycia i czyszczenia całej zastawy
stolowej, — widelców, noży, łyżek, szkła,
i porcelany, — używamy jest Vim. Poza-
tem myje się i szoruje Vim'em słoje, garnki,
rondle i kociołki, jednym słowem wszystkie
naczynia kuchenne. Przy pomocy Vim'u
osiągnąć można idealną czystość, a przed-
mioty nabierają estetycznego wyglądu. Wil-
gotny gałganek posypany małą ilością Vim'u,
w mgnieniu oka doprowadza noże do stanu
idealnej czystości, jak również usuwa naj-
bardziej oporny brud, z garnków i rondli.
Vim nie niszczy rąk.

VIM

Lever Brothers Limited, Anglia.

Każda puszka
Vim'u ma prak-
tyczną przykryw-
kę i blaszane dno,
które jest zabez-
pieczeniem jej od
wilgoci.



Wśród piłkarzy ligowych Wędrowki i przeniesienia.

Luksemburg, najlepszy napastnik Warszawianki, ma nadciągnięte ściętno i w roku bieżącym nie będzie już grywał.

Zwierz II doznał poważnej kontuzji na zawodach I.F.C. — Warszawianka w Katowicach i w roku bieżącym nie może więcej bronić barw swego klubu. Kontuzja owa była podobno aktem zemsty ze strony I.F.C. za zeszłoroczny wypadek Goerlitz.

Korngold — napastnik Warszawianki, meczem ze Śląskiem zakończył swą karierę sportową.

Nastula powraca na Górny Śląsk i w roku przyszłym grać będzie w szeregach Ruchu.

Dittner i Seichter opuszczają szeregi Polonii. Dittner, po ukończeniu służby wojskowej, wraca za Górny Śląsk, Seichter wraca do Krakowa.

Jelski, świetny obrońca Polonii, wyjeżdża na wyższe studia do Krakowa i grywać będzie w Wiśle.

Ł. T. S. G. II — Bieg 3:0 (:0). Zasłużony sukces czarno-białych.

Zasłużone zwycięstwo odniosła bezwzględnie lepsza technicznie i taktycznie drużyna Ł.T.S.G., która jako całość gra równie bez wybitnie słabych punktów.

Nad poziom wybiła się pełna poświęcenia i nad wyraz ofiarna gra środkowego pomocnika, który zapowiada się nadzwyczajnie. Zaletą pomocy biało-czarnych jest, że zasila ona często dobrą piłkami swój napad, który, posiadając kilku przebojowców — staje się groźnym dla tyłów przeciwnika.

O Biegu nie pochlebnego niesposób napisać.

Oprócz dobrego trła obronnego oraz środka napadu — cała drużyna gra b. słabo.

Rażący brak stopingu, marna gra głowa, gra na „hurra“ — oto główne wady Biegu.

Przyznać wypada, iż Bieg onegdaj prześladował niemiłosiernie pech. Szeregu okazji (pusta bramka przeciwnika) i nawet rzutu karnego nie wykorzystał.

Do przerwy gra równorzędna, mimo, iż Bieg ma za sprzymierzeńca wiatr który przeciwnikowi utrudnia w wysokim stopniu grę.

W tej fazie gry Ł.T.S.G. uzyskuje prowadzenie przez środkowego napastnika.

Rzut karny dla Biegu strzelono w słupek, marnując bezpowrotnie tak dogodną pozycję.

Po zmianie stron Bieg ma szansę wyrównania, lecz pech z jednej i nieudolność napastników z drugiej strony — staje temu na przeszkodzie.

Ł.T.S.G. w 18 i 24 min. strzela przez lewego łącznika i środkowego napastnika dalsze dwa gole, ustalając wynik dnia 3:0 na swą korzyść.

Sędziował p. Jastrzębski — dobrze.

Sztekker — zawodowym mistrzem Polski w walce francuskiej.

Onegdaj zakończył się we Lwowie międzynarodowy turniej zapasniczy. O tytuł zawodowego mistrza Polski walczył Stekker z Pooschoffem. Wobec równej ilości punktów I i II nagrodą podzielili się wyżej wymienieni, przyczem Pooschoff rzekł się na rzecz przeciwnika praw do tytułu zawodowego mistrza Polski.

Pierwsza i druga nagroda 7.000 zł. przypadła im obu po połowie. — III nagrodę otrzymał Pinecki (2.000 zł.), IV — Karsch (1000 zł.).

Wręczenie nagród nastąpiło publicznie po zakończeniu zapasów.

Ponadto Stekker otrzymał srebrny puchar, ufundowany przez klub imienia Zbyszka Cyganiewicza, oraz amarantową koszulkę z wyhaftowanym srebrnym orłem polskim.

Wszyscy zwycięzcy i arbiter walk p. Brański, otrzymali złożone żetony.

Echa sukcesu Turystów z Wartą w Poznaniu.

W związku z niedzielnym sukcesem Turystów w Poznaniu warto zaznaczyć, że Turysci byli pierwszym zespołem ligowym, który w roku bieżącym pokonał Wartę w rozgrywkach o mistrzostwo na jej własnym boisku. Gdy w Krakowie dowiedziono się o wyniku Turystów z Wartą zapanował wśród tamtejszych sportowców niebawem entuzjazm, ponieważ w ten sposób mistrzostwo Polski dostało się ponownie w ręce Wisły.

Finał zawodów bokserskich — w piątek.

Jak się dowiadujemy, w nadchodzący piątek o godz. 7-ej rozpocznie się w sali kl. sp. „Zjednoczone” przy ul. Przędzalnianej finały niedokończonych w swoim czasie „Pierwszego kroku bokserskiego” w Łodzi. W finałach wezmą udział najlepsi zawodnicy klubów, które zgłosiły udział do powyższych zawodów bokserskich. Warto zaznaczyć, że w swoim czasie zawody bokserskie „Pierwszego kroku” zostały przerwane wskutek nieporozumienia między sędzią mi.

433.000 zł. odsłepnego za gracza.

Angielskie kluby zawodowych piłkarzy są poważnymi towarzystwami akcyjnymi. Obrót kasowy, jaki klub w ciągu sezonu wykazuje napewno jest wyższy od niejednego naszego handlowego towarzystwa akcyjnego. Dochody klubów zawodowych stają jednak w prostym stosunku do popularności jaką klub dzięki wynikom lub gwiazdom w składzie drużyny u publiczności zdobył.

Stąd też troską dyrekcji klubu jest ściąganie dalszych graczy z drużyn amatorskich, lub skupowanie przyszłych gwiazd ze słabych klubów zawodowych. Za zwolnienie, t. j. za pozwolenie graczowi na grę w innym klubie, płaci się odszkodowanie. Odszkodowanie jest tem wyższe, iż więcej znany jest gracz.

Rekordową sumę zapłacił ostatnio londyński klub Woohrich Arsenal klubowi Bolton Wanders za zwolnienie gracza Dawida Jacka, a mianowicie 10.000 funtów szterlingów, t. j. około 433.000 złotych.

Lass z Kl. Turystów otrzymał wykreślenie.

Jak się „Express” dowiaduje, bramkarz Turystów Lass, który niejednokrotnie występował w pierwszej drużynie, otrzymał z klubu wykreślenie. Najprawdopodobniej Lass zasili w przyszłym roku barwy Ł.T.S.G.

Co powiedział czytelnikom „Expressu” doskonały obrońca Tyrystów Kubik Aleksander z okazji 200 meczu w barwach fioletowych

Jak już pokrótce donosiliśmy obrońca Kl. Turystów Kubik Aleksander obchodził jubileusz 200-go meczu w barwach Kl. Turystów. Korzystając z tej okazji nie omieszkaliśmy zwrócić się do sympatycznego „Olku” z prośbą o wywiad dla Czytelników „Expressu”.

Kubik z chęcią wdaje się z nami w rozmowę, zapalając się, gdy rozpoczynamy dysputę na temat kariery footballowej.

Kiedy rozpoczął p. Panie Olku na ser Jo „kopać” piłkę? — zadajemy pierwsze pytanie.

W roku 1917, będąc uczniem 4 klasy Pabjanickiej Szkl. Realnej — odpowiada Kubik zorganizowaliśmy mecz z P.T.C. na cel dobroczynny i wtedy to po raz pierwszy publicznie wystąpiłem.

Mecz ten pozostanie mi na zawsze w pamięci.

Końcowy wynik brzmiał 2:2. Dla nas był to ogromny zaszczyt. Obydwie bramki ja zdobyłem i po tym meczu zostałem wciągnięty do P.T.C.

Mając lat 17 grałem już w pierwszej drużynie tego klubu, który w mistrzostwie klasy A zajął podówczas drugie miejsce za Szturmem.

Po roku wstąpiłem do ŁKS-u, gdzie grywałem z Filipińskim, Czekalskim, Lewalskim, Kowalskim i t. d.

Dziś żaden z tych piłkarzy nie jest już żywny. W roku następnym przeniosłem się na stałe do Warszawy, gdzie grywałem w tamtejszej Koronie, a następnie ja ko wojskowy w WKS-ie obecnej Legii.

Po powrocie do rodzinnego miasta wstąpiłem znów do ŁKS-u, gdzie grywałem na prawem skrzydle.

Mój najlepszy mecz w ŁKS-ie to spotkanie z Pardubicami.

Grałem wówczas na prawem skrzydle i wspólnie z bratem Stefanem byliśmy najlepszymi napastnikami ŁKS-u.

Jak długo gra Pan u Turystów? — przerywamy naszemu miłemu interlokutorowi.

Od roku 1922. Na początku występowałem również w napadzie, ale od pewnego czasu czuję się świetnie na obronie i mam wrażenie, że na tej pozycji pozostanę już do końca swej kariery piłkarskiej.

A u Turystów kiedy miał Pan najlepsze okresy?

Ażebym był szczerym, muszę przyznać że obecnie znajduję się w dobrej formie i czuję się coraz pewniej na pozycji obrońcy.

Jednakowoż najlepsze mecze miałem przeciwko Viennie i Kamraternie.

Na zakończenie może wyrazi Pan swój sąd o drużynach ligowych?

Bardzo chętnie. Uważam, że tytuł mistrza Polski dostał się w godne ręce. Wisła posiada rzeczywiście pierwszorzędną, zespół. Jej atak jest w Polsce bezkonkurencyjny.

Przy nieco lepszych obrońcach Wisła byłaby zespołem nie do pokonania.

Bardzo rutynowanym i twardym zespołem jest również Warta, która posiada dużo ze szkoły niemieckiej.

Za najbardziej elegancko i fair grającą drużynę uważam I.F.C.

Brutalna gra dała mi się najbardziej we znaki w spotkaniach z Warszawianką i Czarnymi.

Kończąc miłą pogawędkę z p. Kubikiem, żegnamy go serdecznie, życząc w imieniu „Expressu” by obchodził dalsze jubileusze w barwach fioletowych, do których wykazuje tak ogromne przywiązanie.

Sekcja motocyklowa Unionu zamknęła uroczystości ubiegłej soboty sezon sportowy.

Ubiegłej soboty odbyła się w Unionie uroczystość związana z zamknięciem sezonu motocyklowego i rozdaniem nagród członkom. Uroczystość rozpoczęła się powitaniem przez prezesa klubu p. Thielego obecnych na sali, oraz wygłoszeniem okolicznościowych przemówień. Po sprawozdaniu z działalności sekcji motocyklowej, odczytaniem przez kapitana sekcji p. H. Grabowskiego przytapieno do rozdania nagród.

Turystyka: Za największą ilość przejechanych kilometrów I nagrodę w postaci złotego żetonu otrzymał p. E. Schonborn II — p. E. Drebert, III — p. Kiss IV — p. Horn, VI p. Meister.

I Gymkhanna (jazda z precyzją): I nagrodę zdobył p. H. R. Nestler, II p. Schonborn, III R. Horn IV M. Marszał V A. Kiss.

Gymkhana II. 1 nagr. żeton złoty otrzymał p. H. R. Nestler, następnie żeton srebrny otrzymali II nagr. E. Wegner, III. R. Cerecki IV. E. Schonborn V. R. Horn 6-a A. Richter 7-a M. Marszał. Za udział w gymkhanie otrzymali żetony brązowe p.p. Kiss, H. Schonborn G. Stefański, W. Herman i F. Falcman.

Przed spotkaniem Wisła — Ł. K. S.

W związku z niedzielą dogrywką 26 minutową Ł.K.S. — Wisła dowiadujemy się, że wiślaczy zjeżdżają do Łodzi w składzie rezerwowym z tych względów, że gracze pierwszej drużyny są przemęczeni ostatnimi ciężkimi rozgrywkami oraz ze względu na to, że Wisła nawet w razie przegranej ma już tytuł mistrza Polski zapewniony.

Tom poezji Konopackiej p. t. „Którego dnia” opuścił prasę.

Opuścił już prasę i ukazał się w handlu księgarskim tom poezji Konopackiej. Pojawienie się zbioru Haliny Konopackiej wywołało ogromne zaniepokojenie zarówno w sferach literackich, jak i sportowych.

Krytyka stołeczna powitała liryki naszej mistrzyni olimpijskiej jaknajbardziej.

Tom poezji nosi tytuł „Którego dnia”.

Ostatnia minuta.

Katastrofa autobusowa w Wiedniu.

19 osób rannych.

Wiedeń, 21 listopada.

Wczoraj wydarzyła się w centrum miasta przed gmachem parlamentu katastrofa autobusowa. Przepełniony autobus najechał na latarnię i przewrócił się. Wóz przewrócił się na stronę po której znajdowały się drzwi wejściowe. Wobec tego nikt nie mógł się wydostać z wnętrza. Wezwana straż pożarna rozbija szyby, usiłowała zerwać dach wozu, wreszcie oderwała podłogę, ratując w ten sposób nieszczęsne ofiary. 19 osób zostało rannych. Na miejsce katastrofy przybył burmistrz miasta Wiednia w towarzystwie wiceburmistrzów i radców miejskich. Szofer prowadzący autobus tłumaczył się, że chciał wyminąć przechodniów i skręcić zbyt gwałtownie.

Polska bije Niemcy ilością urodzin.

Pila, 21 listopada.

Na kongresie ewangelickiego kościoła jeden z wybitnych przywódców antypolskiego ruchu oświadczył, że w Niemczech coraz widoczniej cofa się liczba urodzin, podczas gdy w sąsiedniej Polsce istnieje taka przewaga nad niemieckimi cyframi, że wszyscy do brzy patrioci niemieccy obawiają się słusznie rozmnażającego się niesłychanie szybko narodu polskiego.

Mówca oświadczył, że w Niemczech na 1000 mieszkańców rodzi się 18 dzieci, w Polsce zaś przypada na każdy tysiąc 42 dzieci.

Jeżeli tak dalej rozwijać się będziemy, oświadczył mówca, to nie będzie żadnej możliwości oparcia się przed naciskiem Polski od wschodu, zwłaszcza, że robotnicy sezonowi z Polski już osłabiają częściowo zwartość frontu niemieckiego.

Szczepy afgańskie przeciw reformom króla Amanullaha.

Karači, 21 listopada.

Nad brytyjsko-indyjską granicą toczą się zacięte walki pomiędzy pogranicznymi szczepami afgańskimi.

Przyczyna tych rozruchów jest zupełnie nieznana. Sądzą, że prawdopodobnie wybuchło tam powstanie na tle propagandy przeciwko reformom króla Amanullaha, bądź też, że są to czysto lokalne zaburzenia, wynikłe z powodu nieporozumień między poszczególnymi szczepami.

Gaz,

który przenika wszystkie maski.

Londyn, 21 listopada.

Angielscy wojskowi specjaliści wynaleźli nowy gaz, który przenika poprzez wszelkie przeciwgazowe maski.

Gaz ten jednak posiada „humanitarne” cechy, gdyż wywołuje jedynie straszliwy kaszel i wydzielinę z nosa w ogromnych ilościach.

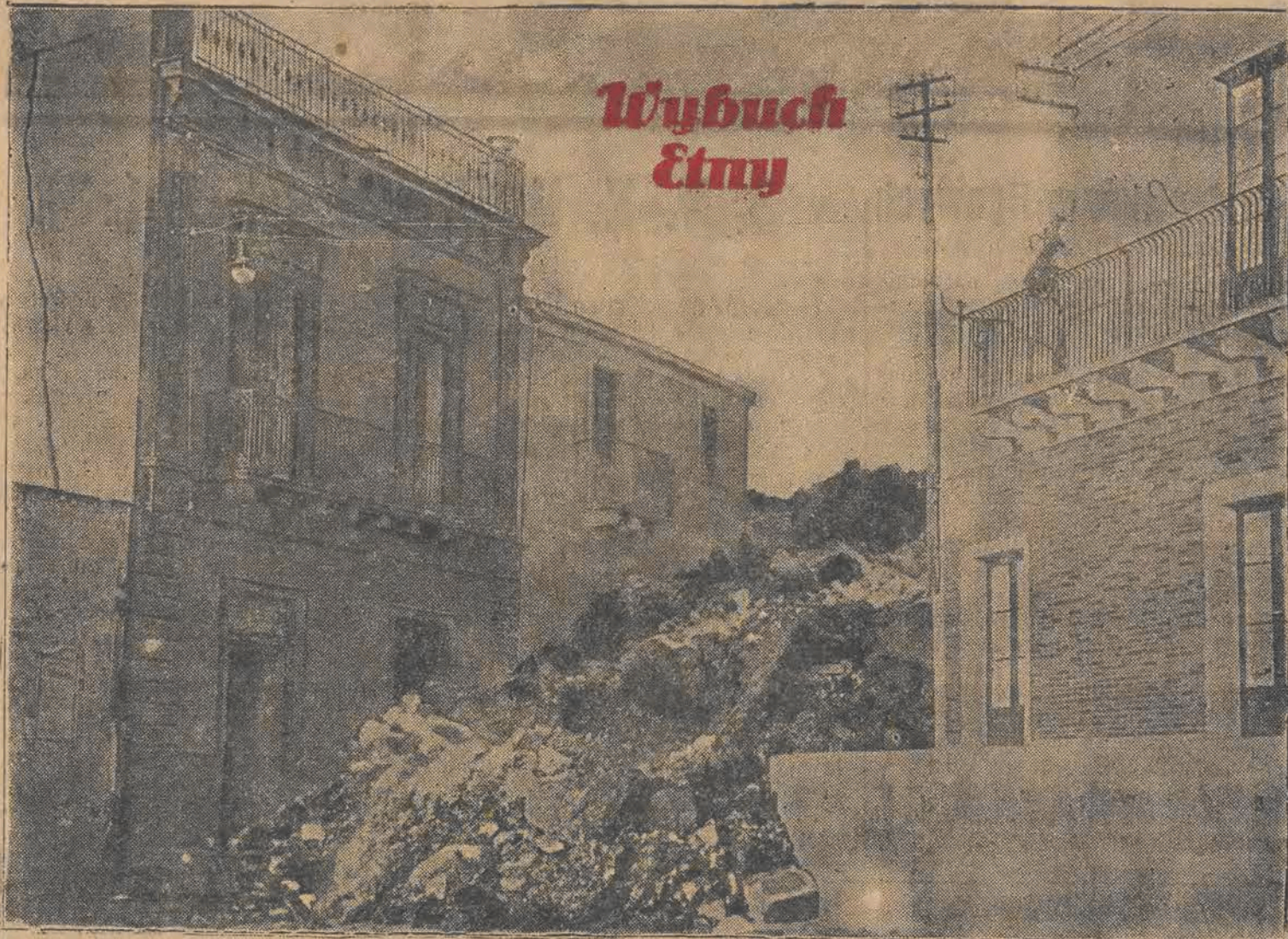
Żołnierze, zatruci tym gazem — przez 6 godzin nie mogą powrócić do normalnego stanu.

Żołnierze sowieccy zabili włoskiego marynarza.

Ryga, 21 listopada.

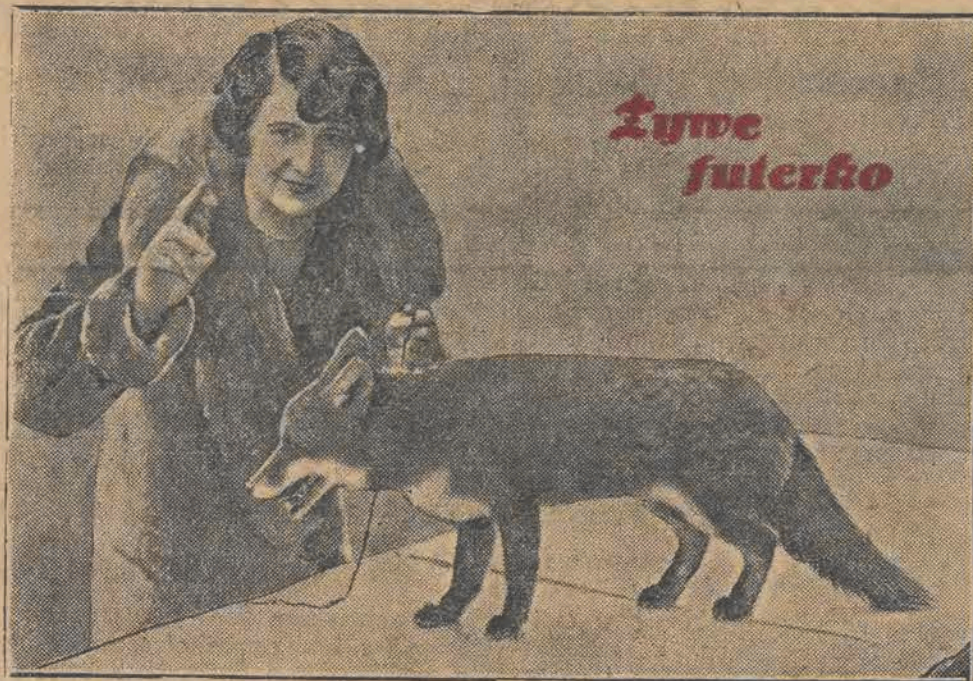
W Mikołajowie między marynarzami statku włoskiego Capovado a żołnierzami armii czerwonej wybuchła bójka, w czasie której zabito marynarza włoskiego Ambrosio.

Konsulat włoski w Odesie zaprotestował przeciwko postępowaniu żołnierzy sowieckich, którzy wywołali to zajście.



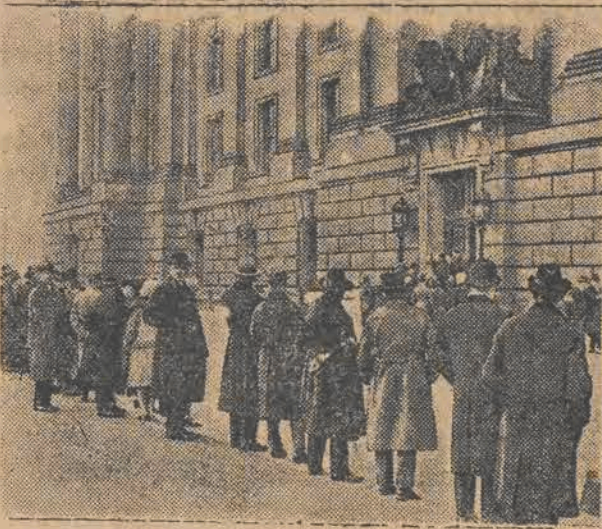
Wybuch Etny

Sensacyjne zdjęcie „Expressu” z miasta Mascali, zalewanego właśnie wrzącą lawą z wulkanu Etny. Wielkie domy waliły się i płonęły, jak pudełka zapalek...



Żywe futerko

W Berlinie otworzyła jedna z wielkich firm futrzanych wystawę futer, na której znajduje się pom. in. aż 50 żywych okazów. — Na zdjęciu: okazowy czerwony lis, którego cennym futerkiem ozdabiają się tak chętnie nasze panie.



Sprawa budowy pancerników w Niemczech zatoczyła szerokie koła na horyzoncie polityki wewnętrznej niemieckiej i wzbudziła wielkie zainteresowanie wśród ludności. Przed gmachem berlińskiego Reichstagu, gdzie toczą się ważne debaty, gromadzi się codziennie wielu ludzi w oczekiwaniu na rezultaty narad.



DR. GROENER, niemiecki minister obrony państwa w drodze na posiedzenie parlamentu Rzeszy, na którym występuje energicznie za budowę pancernika.



STANISŁAW KŁOSOWICZ, szosowy mistrz Łodzi zajął drugie miejsce za Włockiem, w liście najlepszych szosowców polskich.



DONGLAS FAIRBANKS JUN. syn Douglasa Fairbanksa, wystąpił po raz pierwszy na ekranie w Ameryce z takim wielkim powodzeniem, iż zachodzi obawa, że będzie on poważną konkurencją dla swego sławnego ojca...